

[Søren Olesen.]

helt burde falde bort. Det ville forenkle beregningsgrundlaget, og det ville bevirke, at beboerne i landdistrikterne ikke fik anledning til at føle sig dårligere behandlet end folk i byerne. Højere pension i hovedstaden, købstæderne og de bymæssige bebyggelser end i landdistrikterne er en direkte opfordring til de gamle og invaliderne til at flytte ind til byerne, hvor der i forvejen er mangel på lejligheder, og vi mener, det er urigtigt at fremme denne tendens.

Man kan hævde — og det er det, man gør — at der nok alligevel er nogen forskel i leveomkostningerne i byerne og på landet, men det kan der rettes på gennem det, man kalder rådighedsbeløbet. Dette rådighedsbeløb har der hidtil været særlig stærkt brug for i de kommuner, hvor renten var lavest. Hvis man nu gjorde pensionen ens over hele landet uden hensyn til bopæl, ville rådighedsbeløbet i de byer, hvor det er særlig dyrt at leve, kunne anvendes til udjævning af forskellen. Det ville være en meget heldigere løsning end at fortsætte med at graduere renten — fremtidig pensionen — og alle tillæggene, for bortset fra det mindstebeløb, der skal ydes over hele landet uden hensyn til indtægten, graderer man stadigvæk alle tillæggene. Derved bliver forskellen større, end det ser ud til, når man betragter grundbeløbene alene. Jeg tror heller ikke, der bliver ro om dette spørgsmål, før man når frem til ens pension uanset bopæl.

Spørgsmålet om tjenestemændene er berørt i betænkningen; jeg mener, det er rigtigt, at vil man gennemføre en almindelig folkepensionsordning, må også de tjenestemænd, som ansættes i fremtiden, komme ind derunder. Man kan ikke have to slags pension og to slags behandling af de gamle i samfundet. Også for tjenestemænd må det være mest tiltalende at gå ind under de samme vilkår som landets øvrige borgere, og de ændringer med hensyn til tjenestemændenes lønninger og aftaler, der derfor må ske, må overvejes under arbejdet i lønningskommissionen og give sig udtryk i den lovgivning, der til sin tid bliver resultatet deraf.

Det er også berørt i udvalgets betænkning, at venstre og de konservative ønsker en

konjunktursikret alderdomsopsparing. Mit parti har ikke noget derimod, men vi tvivler om, at det lader sig gøre på den måde, man tænker sig. Vi er bange for, at hvis man sikrer visse former for pengeanbringelse, vil det føre til, at de, som kommer til at betale for det, bliver endnu dårligere stillet. Det er bedre at holde orden i pengevæsenet. Hvis der sker en forringelse af pengenes værdi, hjælper det ikke meget, at staten igennem nogle år har sat et beløb til side til sikring af visse former for opsparing, for det beløb, man har sat til side, bliver også forringet. Jo lavere pengenes værdi bliver, jo mindre kommer et sådant fond til at betyde. Der åbner sig i hvert fald her mange spørgsmål. Såvidt jeg kan se, kan man kun sikre en sådan form for pengeanbringelse ved at pålægge fast ejendom en afgift, men jeg tror egentlig ikke, det var det, de to partier havde tænkt på, da de skitserede forslaget. Jeg skal ikke sige mere herom; vi får vente, til vi ser forslaget.

Vi kan tiltræde lovforslaget vedrørende hjælp til enker i den skikkelse, hvori det er fremsat, og det samme gælder invalidernes forhold, som er inddraget under forslaget om folkepension. Men der bliver stadig nogle spørgsmål tilbage her, som skal løses.

Når vi har fået sagen frem til anden behandling nu og der derefter skal gå nogen tid, inden den kommer til tredje behandling, mener jeg, det er berettiget at forudse og også at ønske, at der endnu kan ske nogen forandring, inden den kommer til tredje behandling. Det må være meningen med udvalgets arbejde, at man nu i den tid, der går, skal drøfte forslaget videre, og derfor har jeg her udtalt vore ønsker i så henseende.

Hvad angår udligningen mellem kommunegrupperne, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at man fra alle sider her i denne sal og fra befolkningen og kommunerne gentagne gange har givet udtryk for, at man ville helt bort fra denne zoneinddeling. Jeg vil gerne bringe et par korte citater.

I efteråret 1953, da vi behandlede spørgsmålet om tillæg til rentemodtagerne, blev der fra venstres og konservativ side stillet forslag om, at man skulle bruge et større beløb til udligning mellem kommunegrup-